

Láthatatlanul

Mit csinálnék, ha láthatatlan lennék?

Első utam azokhoz az ismerőseimhez vezetne, akik nem igazán bírnak engem. Persze ebben kölcsönösség is van, előfordul, hogy én is nehezen fogadom el őket.

Viszont, ha láthatatlanul ott lehetnék, amikor mondjuk, rólam beszélnek, „kibeszélnék” engem, az jó volna. Akkor tudnám, mi a bajuk velem.

Képes lennék jegyzetelni is, hogy semmit se felejtsek el. Nem egyszerű elfogadni, hogy nem egyformán viszonyulnak hozzánk az emberek. Egy ilyen „titkos” látogatás után viszont lehetséges, hogy átgondolnám, amit hallottam magamról.

A hétköznapiakban azután lehetőségem lenne arra, hogy változtassak azokon a tulajdonságaimon, amik nekik nem tetszenek. Akkor még az is előfordulhat, hogy idővel jóban tudnánk lenni velük.

Azért a „kettőn áll a vásár” mondás szellemében az lenne az igazi, ha a másik fél is mérlegelné a viselkedését velem szemben! A kölcsönösség az alapja minden emberi kapcsolatnak.

Domján Noémi 7.b

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola